

Terugblik op 2022

Na de coronaperiode is de draad weer opgepakt maar wel anders. We waren gewend geraakt aan minder vieringen en door het wegvallen van enkele voorgangers is teruggaan naar een wekelijks ritme niet haalbaar meer. Het huidige ritme is mede doordat Bert Oosterveer en Henk Jansen meedoen goed haalbaar.

We constateren ook dat we ervan geleerd hebben. Soms zijn de vieringen wat korter, maar in ieder geval zijn ze gefocust op de kern van de boodschap die we willen uitdragen.

We constateren ook dat de bijzondere vieringen een belangrijkere plaats hebben ingenomen en worden gewaardeerd. We denken daarbij aan de vieringen rond 17 september en Allerzielen. Dit laatste jaar mochten we enkele families uit ons dorp onze diensten aanbieden bij het afscheid van een geliefde. Mooi dat we dat samen konden doen.

We mogen heel tevreden zijn met de medewerking van veel vrijwilligers en de deelname van onze kerkbezoekers. De koffie in De Burcht na afloop van de zondagviering is inmiddels een vaste waarde gebleken.

De Kerstavondviering was in alle opzichten een mooi sluitstuk van 2022. Onze Lambertus Geloofsgemeenschap en ons dorp Linden lieten zich van hun beste kant zien: de inhoud, presentatie, het koor en een Kerstactie met een ongekennde opbrengst.

Woestijnroos

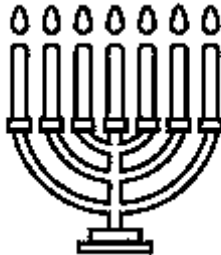
Veertigdagentijd in Linden

Geheel in de traditie van onze Lindense Geloofsgemeenschap maken onze voorgangers zelf de vieringen voor de komende tijd in onze kerk.

Op Aswoensdag 22 februari om 19.00 uur 's avonds beginnen we samen de veertigdagentijd, een tijd van bezinning en inkeer.

Symbool voor de daaropvolgende zondagen staat de Menora – de Zevenarmige kandelaar uit de joodse traditie, die ons is overgeleverd vanuit het Oude Testament. In het indrukwekkende hoofdstuk 3 van het boek Exodus vindt een belangrijke ontmoeting plaats bij het Brandende Braambos. Dit mooie gesprek tussen Mozes en Jahweh tijdens het verblijf van het volk in Egypte, ligt aan de basis van de verdere geschiedenis van het Joodse volk.

*Op de vraag van Mozes 'hoe is uw naam', luidt het antwoord:
'Ik ben die er zijn zal; Ik zal er zijn'!*

Daarom is tot op de dag van vandaag de Menora (het Brandende Braambos) het symbool van het Jodendom. Zoals het Joodse volk vanuit Egypte door de woestijn trok naar het Beloofde Land, zó gaat vanaf Aswoensdag onze veertigdaagse tocht door de woestijn van de vastentijd. Iedere viering ontsteken we daarom één kaars meer, tot met Pasen de Menora volledig brandt.

Evenals vorig jaar staat ook nu een woestijnroos bij het altaar in onze kerk. Hét symbool dat zelfs vanuit de bodem van de woestijn iets moois kan groeien.

We zingen dat met Pasen in 'De Steppe zal bloeien'!

Veertigdagenlied van Henk Jongerius

*God roept de mens op weg te gaan,
zijn leven is een reis:
'Verlaat wat gij bezit en ga
naar 't land dat Ik u wijs'.*

*Het volk van God was veertig jaar
– een mensenleven lang –
op weg naar het beloofde land,
het land van Kanaän.*

*'De mens leeft niet van brood alleen'
zo hebben zij geleerd,
en 'niet beproeven zult gij Hem
die het heelal beheert'.*

*Vereren moet gij slechts de Naam
des Heren: Hij die is
de wolk die voor u uit zal gaan,
licht in de duisternis.*

*Heer, geef ons moed en doe ons gaan
uw weg door de woestijn
en laat uw Zoon een laaiend vuur,
de nieuwe Mozes zijn.*

In de Veertigdagentijd zullen we aan het begin van elke viering het bovenstaande lied zingen. De coupletten verwijzen naar bekende Bijbelteksten en bevatten uitnodigingen om stil te staan bij de wezenlijke waarden in ons leven om daarmee onze verdere koers te bepalen. Net als in de Bijbelse tijd toen het Joodse volk vanuit de slavernij in Egypte vertrok via een tocht van veertig jaar naar het beloofde land, is dat ook in onze tijd actueel.

We staan immers voor vele opgaven en voelen de noodzaak daaraan een bijdrage te leveren. Tegelijkertijd is er ook onzekerheid omdat we niet goed weten waar we moeten beginnen.

Hoe te leven is een vraag die vele mensen bezig houdt.

Misschien is het goed om dit gevoel te delen om samen verder te komen.

Een Vastenactie?

Het spreekt inmiddels vanzelf dat er een vastenactie is. Op dit moment is alle aandacht gericht op de aardbevingsramp in Turkije en Syrië. We gaan ervan uit dat velen nu al financiële hulp zullen bieden. Het lijkt ons het best nog even te wachten met het bepalen van de bestemming van onze vastenactie rond Pasen.

Daarover dus meer in de Paas – Toren van begin april.

HvR